

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.17/2026/6.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2026. május 6. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A hivatali visszaélés büntette miatt Terhelt vádlott ellen indított büntetőügyben a Győri Törvényszék Katonai Tanácsának 2026. január 15. napján kihirdetett Kb.13/2025/4. számú ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

[1] A Győri Törvényszék Katonai Tanácsa a 2026. január 15. napján kihirdetett Kb.13/2025/4. számú ítéletével Terhelt vádlottat bűnösnek mondta ki hivatali visszaélés büntetében [Btk. 305. § c) pont], ezért őt 300 napi tétel, napi tételenként 2.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A bíróság az így kiszabott 600.000 forint pénzbüntetés megfizetésére 15 havi részletfizetést engedélyezett és meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A bíróság továbbá kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 24.110 forint bünyügyi költség megfizetésére.

[2] Az ítélettel szemben a katonai ügyész a vádlott terhére, rendvédelmi szervnél ellátott foglalkozástól eltiltás büntetés kiszabása érdekében jelentett be fellebbezést, a vádlott az eljártó határozatot tudomásul vette.

[3] Az ügyész a fellebbezése írásbeli indokolásában kifejtett álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete – amelyben mellőzte a vádlott rendvédelmi szerveknél betöltött foglalkozástól eltiltását – törvénysértő. Felhívta a figyelmet arra, hogy a vádlott rendőri mivoltát felhasználva, hatósági intézkedés látszatát keltve lépett fel magánjellegű érdekeinek érvényesítése céljából. Ezen magatartásával polgári személyek előtt és munkatársai körében is a rendőrség negatív megítélését érte el és ezáltal a rendőri szerveknél betöltendő foglalkozásra méltatlanná vált. A leírtak alapján az ügyész azt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az ítéletet oly módon változtassa meg, hogy a Btk. 52. § (1) bekezdésének b) pontja és a Btk. 53. § (1) bekezdése alapján a rendvédelmi szerveknél betöltött foglalkozástól Terhelte tiltsa el.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.162/2026/3. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság perrendszerűen járt el, amikor a vádlott bűnösségére kiterjedő, a vádirati tényállást és minősítést nem vitató, a tárgyalás tartásához fűződő jogáról lemondó nyilatkozatát a Be. 504. § (3) bekezdése szerinti végzésével elfogadta. Ezt követően a vádirati tényállást és minősítést kihirdetett ügydöntő határozatába emelve, a vádlott bűnösségét – mint kvalifikált elkövetőét – a vád tárgyává tett hivatali bűncselekményben helyesen állapította meg. A büntetéskiszabás keretében a fellebbviteli főügyészség nyomatékos súlyosító körülményként indítványozta még értékelni, hogy a vádlott a bűnüldöző hatóság hivatásos állományú tagjaként, a szolgálat során elért rendfokozatához méltatlan módon olyan büntetést követett el, amelynek megakadályozása jogszabály és szolgálati esküje szerinti kötelessége lett volna. Álláspontja szerint a bűnösségi körülmények értékelése után az elsőfokú bíróság a törvénnyel első ízben összeütközésbe került vádlottal szemben méltányosan szabott ki pénzbüntetést, részletfizetés egyidejű engedélyezésével. Ugyanakkor felhívta a figyelmet arra, hogy anyagi jogszabályt sértően tévedett az eljáró katonai egyesbíró, amikor nem szabta ki a Btk. 79. §-ában meghatározott büntetési célok – különösen a speciálprevenció – eléréséhez elengedhetetlen, a Btk. 52. § (1) bekezdés b) pontjára és 53. § (1) és (2) bekezdésére alapított határozott idejű, rendvédelmi szervnél ellátott foglalkozástól eltiltás büntetést. E körben a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség azzal érvelt, hogy a vádlott hivatásos szolgálati viszonya lemondás jogcímen szűnt meg, így a rendőrségnél elért tiszthelyettesi rendfokozatát a 31/2015. (VI.16.) BM rendelet 46. § (4) bekezdés b) pontja szerint elvesztette, azaz rendfokozat nélkülivé vált. E büntetéskiszabás szempontjából releváns körülményre tekintettel a vádlottal, mint az elkövetéskor büntetőjogi értelemben vett katonával szemben a Btk. 135. § (1) bekezdés a) és b) pontja szerinti katonai büntetések törvényesen nem voltak kiszabhatóak. Ekként a Kúria Bhar.1170/2013/6. számú eseti döntésének indokolásában kifejtett, katonai büntetések alkalmazhatóságával kapcsolatos állásfoglalás jelen katonai büntetőeljárásban nem nyerhetett teret. Ugyanakkor, a Btk. 100. § (1) bekezdés a) pontja alapján pénzbüntetésre ítélet esetén az elkövető az ügydöntő határozat jogerőre emelkedésének napján mentesül a büntetett előéletéhez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól, míg a Hszt. 41. § (1) bekezdés c) pont cd) alpontja szerint a vádlottnál alkalmazási előfeltétel hiánya a jogerőtől számított 3 év elteltével nem lesz felmutatható, amennyiben ismét a Hszt. hatálya alá tartozó rendvédelmi szerv hivatásos állományába kívánna visszakerülni. A Kúria hivatkozott eseti döntése III. számú elvi tartalma szerint viszont nincs törvényi akadálya, hogy a rendőrrel (más, a Hszt. hatálya alá tartozó hivatásos állományú személlyel) szemben foglalkozástól eltiltás büntetés kerüljön kiszabásra, ha annak törvényi feltételei – mint ahogy a jelen bűnügyben is – együttállnak. A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint – és különös tekintettel arra, hogy a jelen katonai büntetőeljárásban katonai büntetés kiszabására nem kerülhet sor – a szolgálati esküjét áthágó vádlottat hosszabb határozott időre el kell tiltani a rendvédelmi szervnél ellátott foglalkozástól is, a hivatkozott büntetési célok egyöntetű érvényesülése végett. A leírtak alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Győri Törvényszék Katonai Tanácsának – helyesen – Kb.II.13/2025/4. számú elsőfokú ítéletét a felhívott súlyosító körülmény számbavétele után a Be. 606. § (1) bekezdésének megfelelően változtassa meg – a lajstromszám javítását követően – a vádlottal szemben súlyosításul szabjon ki a Btk. 52. § (1) bekezdés b) pontja és 53. § (1)-(2) bekezdése alapján határozott idejű rendvédelmi szervnél ellátott foglalkozástól eltiltás büntetést is.

[5] A katonai ügyész által bejelentett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (3) bekezdése alapján

– korlátozottan – bírálta felül, tekintettel arra, hogy a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be. A felülbírálat ezért kizárólag a vádlottal szemben kiszabott büntetésre vonatkozó sérelmezett rendelkezést, valamint a Be. 590. § (5) bekezdés c) pontja alapján a bűncselekmény jogi minősítését érinti, továbbá a Be. 590. § (5) bekezdése a) pontjában írtakra figyelemmel az ítélet fellebbezéssel nem érintett részét a tekintetben, hogy az elsőfokú bíróság nem vétett-e a Be. 608. § (1) bekezdésében írt, az ítélet abszolút hatályon kívül helyezését eredményező abszolút vagy relatív eljárási szabálysértést.

[6] A másodfokú katonai tanács a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján, az előzőekben kifejtettek szerint nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[7] A Fővárosi Ítéltábla katonai tanácsa a Be. 598. § (2) bekezdése alapján tanácsulésen járt el.

[8] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa előzményként megállapította, hogy a Győri Regionális Nyomozó Ügyészség szám1. szám alatt, 2025. augusztus 22. napján nyújtott be vádiratot hivatali visszaélés büntette miatt Terhelt ellen. A Győri Törvényszék Katonai Tanácsa a 2025. október 1. napján hozott Kbpk.II.17/2025/3. számú büntetővégzésével a vádlottal szemben 300 napi tétel, napi tételenként 2.000 forint pénzbüntetést szabott ki, melynek megfizetésére 15 havi részletfizetést engedélyezett és meg nem fizetése esetre rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A bíróság továbbá kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 24.110 forint bünyügyi költség megfizetésére. A büntetővégzéssel szemben a Győri Regionális Nyomozó Ügyészség tárgyalás tartását indítványozta.

[9] Törvényesen járt el az elsőfokú katonai tanács, amikor – a vádirati indítványnak megfelelően, a jogszabályi feltételek fennállása mellett hozott büntetővégzéssel szemben előterjesztett tárgyalás tartására irányuló indítványra figyelemmel – az ügyben előkészítő ülést tűzött ki. Az előkészítő ülésen az ügyész az előterjesztett indítványt fenntartotta, így a törvényszék katonai tanácsa a Be. 746. §-ának megfelelően a büntetővégzés és a tárgyalás tartása iránti indítvány lényegének ismertetését követően büntetővégzését hatályon kívül helyezte, majd – mivel a vádlott az előkészítő ülésen beismerte bűnösségét a terhére rótt bűncselekmény elkövetésében és a tárgyaláshoz való jogáról is lemondott – a bűnösséget beismerő nyilatkozatot az elsőfokú katonai tanács a Be. 504. § (2) bekezdésében írt feltételek fennállása mellett, törvényesen fogadta el. Az elsőfokú katonai tanács a végzés meghozatala során körültekintően vizsgálta azt, hogy a vádlott beismerő vallomását a rendelkezésre álló bizonyítékok aggálytalanul alátámasztják-e. Indokoltan járt el akkor is, amikor az előzőkre tekintettel a vádlottat a személyi körülményeivel kapcsolatban hallgatta ki.

[10] A másodfokú katonai tanács a korlátozott felülbírálat során tehát megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta, nem vétett olyan eljárási szabálysértést, amely megalapozná az ítélet hatályon kívül helyezését, és hatályon kívül helyezésre okot adó abszolút, illetve relatív eljárási szabálysértésre egyik érdekelt sem hivatkozott.

[11] Az elsőfokú katonai tanács a vádirati tényállással egyezően az ítélet [7]-[11] bekezdésében terhelő tartalmú történeti tényállást rögzített. Az elsőfokú bíróság a vádlott hivatali bűncselekményét a váddal egyezően törvényesen minősítette. A vádlott azzal a magatartásával, hogy a saját és ismerőse gépkocsijának javítását meggyorsítsa, gépkocsizó járőrszolgálatára során hatósági intézkedés látszatát keltve valótlanul azt mondta az autóját szerelő személy édesanyjának, hogy őt tanúként hallgattatja ki és a Nemzeti Adó- és Vámhivatalnál helyszíni ellenőrzést kezdeményez, megvalósította a Btk. 305. § c) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntettének törvényi tényállási elemeit. Az elsőfokú katonai tanács indokolási kötelezettségének a Be. 562. § (2) és (4) bekezdése figyelembevételével tett eleget.

[12] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket helyesen tárta fel és rögzítette ítélete [16] bekezdésében. A másodfokú katonai tanács a súlyosító körülményeket a fellebbviteli főügyészség indítványával egyezően azzal egészíti ki, hogy a vádlott a bűnüldöző hatóság hivatásos állományú tagjaként olyan büntettet követett el, amelynek megakadályozása jogszabály és szolgálati esküje szerinti kötelessége lett volna. A hivatali visszaélés büntette három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, a középérték 1 év 6 hónap. Méltányos döntést hozott az elsőfokú bíróság akkor, amikor a törvénnyel első ízben összeütközésbe került vádlott esetében az enyhítő körülmények számára és nyomatékára tekintettel a Btk. 33. § (4) bekezdés alkalmazásával pénzbüntetést szabott ki. A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint a vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés napi tételszáma igazodik az elkövetett cselekmény tárgyi súlyához, a vádlott személyiségében és a cselekményében rejlő társadalomra veszélyességhez, a bűnössége fokához, az enyhítő és súlyosító körülmények számához és nyomatékához, míg a pénzbüntetés törvényi minimumhoz közelítő egynapi összege arányos a vádlott anyagi teherbíró képességével, így alkalmas vele szemben a Btk. 79. §-ában meghatározott büntetési célok, különösen az egyéni visszatartás elérésére.

[13] A rendvédelmi szervnél ellátott foglalkozástól eltiltás büntetés kiszabása érdekében a vádlottal szemben bejelentett ügyési fellebbezés nem alapos.

[14] A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint nem vitás, hogy a foglalkozástól eltiltás alkalmazása szempontjából nincs jelentősége annak, hogy az elkövető milyen munkavégzésre irányuló jogviszony alapján gyakorolja a foglalkozását, így nem kizárt az 1996. évi XLIII. törvény (továbbiakban Hszt.) hatálya alá tartozó szervezetek hivatásos állományú tagjának foglalkozástól eltiltása sem. A másodfokú katonai tanács a fellebbviteli főügyészség átiratában írtakkal egyetért a tekintetben, hogy arra figyelemmel, hogy a vádlott hivatásos szolgálati viszonya lemondás jogcímen szűnt meg, így a rendőrségnél elért tiszthelyettesi rendfokozatát a 31/2015. (VI.16.) BM rendelet 46. § (4) bekezdés b) pontja szerint

elvesztette, azaz rendfokozat nélkülivé vált, és erre figyelemmel a vádlottal szemben a Btk. 135. § (1) bekezdés a) és b) pontja szerinti katonai büntetések törvényesen nem voltak kiszabhatóak. Azt sem vitatja a fellebbviteli bíróság, hogy a Btk. 100. § (1) bekezdés a) pontja alapján pénzbüntetésre ítélés esetén az elkövető az ügydöntő határozat jogerőre emelkedésének napján mentesül a büntetett előélethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól, és a Hszt. 41. § (1) bekezdés c) pont cd) alpontja szerint a vádlottal nem létesíthető szolgálati jogviszony a jogerőtől számított – helyesen – 5 évig, azt követően azonban ismét rendvédelmi szerv hivatásos állományú tagjává válhat. A másodfokú katonai tanács továbbra is irányadónak tartja azt a bírói gyakorlatot, hogy a rendvédelmi szervnél hivatásos szolgálatot ellátó vádlottal szemben, aki e beosztásával összefüggésben követte el a terhére rótt bűncselekményt, katonai büntetés kiszabásának van helye. Arra figyelemmel azonban, hogy jelen ügyben a fentiek szerint erre nincs törvényes lehetőség, kiemeli, hogy a Btk. a bíróság megítélésére bízta annak eldöntését, hogy szükséges-e a foglalkozásának felhasználásával szándékos bűncselekményt elkövető személy eltiltása. A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint helytállóan érvelt az elsőfokú bíróság akkor, amikor kifejtette, hogy a Hszt. fenti rendelkezése 5 évig akadályát képezi annak, hogy a vádlott elhelyezkedjen valamelyik Hszt. hatálya alá tartozó szervnél. Arra is helyesen utalt, hogy a Btk. 53.§ (2) bekezdése értelmében a határozott ideig tartó eltiltás legrövidebb időtartama egy év, leghosszabb tartama 10 év, amelyre figyelemmel a rendvédelmi foglalkozástól történő eltiltás tartama meghaladhatná az 5 évet, ugyanakkor mérlegelési jogkörében eljárva – a bűncselekmény tárgyi súlyára, jellegére, az elkövetés körülményeire és a szolgálati jogviszony 2024. február 29-i megszűnésére is tekintettel – törvényesen mellőzte a foglalkozástól eltiltás büntetés alkalmazását, mert azt különös ok hiányában nem tartotta szükségesnek. Jogi érvelését a másodfokú katonai tanács e körben maradéktalanul osztotta. A vádlott a jövőben, az elsőfokú ítélet jogerőre emelkedésének időpontjától számított további 5 évig nem lehet hivatali bűncselekmény speciális alanya, a vele szemben kiszabott pénzbüntetés önállóan is megfelelően szolgálja a speciális és generális büntetési célokat, ezért az ügyészségnek a rendvédelmi foglalkozástól eltiltás büntetés kiszabása érdekében bejelentett fellebbezése eredményre nem vezethetett.

[15] A Győri Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének további – a részletfizetésre, meg nem fizetés esetére a pénzbüntetés átváltoztatására és a bűnügyi költségre vonatkozó – rendelkezései is törvényesek, ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet – annak helyes indokai alapján – teljeskörűen helybenhagyta.

[16] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 605. § (1) és (4) bekezdésén alapul.

Budapest, 2026. május 6.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

Dr. Szabó Éva hb. ezredes s.k.
előadó bíró

Dr. Belovai Henriette hb. százados s.k.
bíró

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsa Kb.13/2025/4. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbf.17/2026/6. számú végzése folytán 2026. május 6. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2026. május 6.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke